

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie R 1527/2006-2;
- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego o nr 3 663 234 oraz
- obciążenie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: uczestnik postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „GREEN by missako” dla towarów i usług z klas 3, 25, 35 — zgłoszenie nr 3 663 234.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „MI SA KO” dla towarów z klas 18 i 25; graficzny krajowy znak towarowy „MI SA KO” dla usług z klasy 35.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że dla odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego wystarczy występowanie ogólnego prawdopodobieństwa wprowadzenia konsumentów w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Arbeitsgemeinschaft Golden Toast przeciwko OHIM (Golden Toast)

(Sprawa T-163/08)

(2008/C 171/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Arbeitsgemeinschaft Golden Toast e.V. (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Späth i G. Hasselblatt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 stycznia 2008 r. (sprawa R 761/2007-1);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Golden Toast” dla towarów i usług z klas 5, 8, 9, 11, 14, 16, 21, 24, 25, 28 — 32, 39 i 41 — 44 (zgłoszenie nr 4 811 171).

Decyzja eksperta: częściowa odmowa rejestracji w odniesieniu do towarów z klas 11 i 30.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie obowiązku uzasadnienia wynikającego z pierwszego zdania art. 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ rozstrzygnięcie zaskarżonej decyzji oparte zostało na braku charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, który to charakter odróżniający nie był badany. Ponadto, naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, z uwagi na niezastosowanie się do przesłanek stwierdzenia występowania opisowego charakteru zgłoszonego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2008 r. — Microsoft przeciwko Komisji

(Sprawa T-167/08)

(2008/C 171/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Microsoft Corp. (przedstawiciele: J.-F. Bellis, adwokat, i I. Forrester, QC)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008)764 wersja ostateczna z dnia 27 lutego 2008 r. w sprawie ostatecznej kwoty kary pieniężnej nałożonej na Microsoft Corporation w decyzji C(2005)4420 wersja ostateczna;
- tytułem ewentualnym, uchylenie lub obniżenie kwoty nałożonej okresowej kary pieniężnej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 10 listopada 2005 r. wydaną na podstawie art. 24 ust.1 rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾ Komisja nałożyła na skarżącą okresową karę pieniężną za uchybienie obowiązkowi udostępnienia zainteresowanym przedsiębiorstwom zawierającej informacje dotyczące interoperacyjności dokumentacji technicznej na rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, zgodnie z art. 5 lit. a) decyzji Komisji 2007/53/WE z dnia 24 marca 2004 r.⁽²⁾ W zaskarżonej decyzji Komisja ustaliła ostateczną kwotę okresowej kary pieniężnej w okresie między 21 czerwca 2006 r. w 21 października 2007 r. na łączną kwotę 899 mln EUR. Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z następujących względów:

1. Komisja błędnie nałożyła na Microsoft obowiązek zapłaty okresowej kary pieniężnej w celu zmuszenia tej spółki do stosowania „rozsądnych” cen, nie tłumacząc najpierw, jakie ceny byłyby w opinii Komisji „rozsądne” tak, aby umożliwić Microsoft dowiedzenie się, co należy robić, aby uniknąć nałożenia takiej kary pieniężnej.
2. Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie oraz naruszyła art. 253 WE twierdząc, że publikowane stawki stosowane przez Microsoft są nierozsądne i sprzeczne z decyzją z 2004 r., a nie biorąc pod uwagę, że a) celem tych publikowanych stawek było wyraźnie ułatwienie negocjacji między Microsoft a przyszłymi licencjobjorcami oraz, że b) Microsoft w porozumieniu z Komisją stworzyła mechanizm, w ramach którego wyznaczony pełnomocnik kontrolowałby proponowane przez Microsoft stawki w sytuacji, gdy któremś z przyszłych licencjobjorców nie udało się osiągnąć porozumienia, który to mechanizm był praktycznie identyczny, jak stworzony przez samą Komisję mechanizm w sprawie NDC Health/IMS Health: środki tymczasowe („IMS Health”) ⁽³⁾. Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie a) nie przypisując odpowiedniego znaczenia temu, że te ustalone przez Microsoft opublikowane stawki były niższe niż stawki uznane za rozsądne przez niezależnego biegłego; b) nie przypisując odpowiedniego znaczenia temu, że nie zdarzyło się, iż przyszłemu licencjobjorcy nie udało się osiągnąć porozumienia z Microsoft oraz c) nie biorąc pod uwagę tego, że licencjobjorcy „niepatentowi” także uzyskują prawa do korzystania z patentów Microsoft.
3. Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie żądając od Microsoft wykazania, za pomocą zaostrzonego testu możliwości opatentowania, że sekrety handlowe tej spółki są innowacyjne, a to w celu uzasadnienia żądania opłat za obejmującą takie sekrety handlowe licencję. Komisja naruszyła także art. 253 WE, nie uwzględniając szeregu argumentów podniesionych przez Microsoft na podstawie sprawozdania sporządzonego przez biegłych w zakresie prawa patentowego, którzy to biegli zakwestionowali zajęte przez Komisję stanowisko.
4. Komisja naruszyła art. 233 WE nie podejmując działań niezbędnych do wykonania wyroku T-201/04 ⁽⁴⁾ w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę sporządzonych przez pełnomocnika sprawozdań na podstawie dokumentów uzyskanych dzięki uprawnieniom dochodzeniowym, które Sąd Pierwszej Instancji uznał za niezgodne z prawem.
5. Komisja nie uwzględniła przysługującego Microsoft prawa do bycia wysłuchanym nie dając tej spółce możliwości przedsta-

wienia, po zakończeniu okresu referencyjnego, w którym Microsoft została ukarana, jej stanowiska, uniemożliwiając jej w ten sposób odniesienie się do wszystkich istotnych aspektów sprawy.

6. Kwota okresowej kary pieniężnej jest nadmierna i nieproporcjonalna. Komisja między innym pominęła to, że w zaskarżonej decyzji stwierdziła, iż jedynie opłaty rzekomo ustalone przez Microsoft w odniesieniu do jednej szczególnej licencji „niepatentowej” są nierozsądne i dlatego nie kwestionuje ona a) rzekomo ustalonych przez Microsoft opłat za korzystanie z jej wszystkich praw własności intelektualnej zawartych w informacjach dotyczących interoperacyjności, które spółka ta jest zobowiązana udostępniać na podstawie art. 5 decyzji z 2004 r. lub b) kompletności i dokładności dostarczanych informacji dotyczących interoperacyjności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. 2003 L 1, str. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 24 maja 2004 r. odnosząca się do procedury przewidzianej w art. 82 traktatu WE oraz art. 54 porozumienia EOG przeciwko Microsoft Corporation (sprawa COMP/C-3/37.792 — Microsoft) (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 900), Dz.U. 2007 L 32, str. 23.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2002/165/WE z dnia 3 lipca 2001 r. odnosząca się do procedury przewidzianej w art. 82 traktatu WE (sprawa COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: środki tymczasowe) (notyfikowana jako dokument nr C(2001) 1695), Dz.U. 2002 L 59, str.18.

⁽⁴⁾ Wyrok w sprawie T-201/04 Microsoft przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2008 r. — Komisja przeciwko I. D. FOS Research

(Sprawa T-170/08)

(2008/C 171/81)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i W. Roels)

Strona pozwana: I. D. FOS Research EEIG (z siedzibą w Mol, Belgia)

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie do pozwanej zapłaty kwoty 21 599,26 EUR plus odsetki za zwłokę w wysokości 6 375,94 EUR,
- zasądzenie od pozwanej zapłaty 3,99 EUR dziennie jako odsetek za zwłokę od dnia 8 stycznia 2007 r. do dnia całkowitej spłaty długu,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.